

KU ZBAWIENIU

KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

CNOTY LUDZKIE

- Siła jest cnotą, która stawia czoło rzeczom niedostępnym i podtrzymuje rzeczy trudne dla umiłowania dobra; dla przyjemności jakiej doświadcza w dobru nie czuje bólu, przynajmniej w najwyższej części duszy. **(św. Albert)**
- Cnota jest porządkiem miłości.
- Nagrodą za cnotę będzie Ten, który nam dał cnotę i cnotliwym obiecał samego Siebie, a ponad którego nie może być nic lepszego ani większego.
- Nie ma cnoty miłości - bez nadziei; nadziei bez miłości; a jednej i drugiej bez wiary.
- Prawdziwa cnota polega na dobrym użyciu dobrych i złych stron tego życia.
- W tym życiu cnota polega na kochaniu tego, co powinno być umiłowane.
- Związek nasz z Bogiem zaczyna wiara, wzmacnia nadzieja, a kończy miłość. **(św. Augustyn)**
- Znam wielu, którzy poszczą, modlą się i pokazują całe miłosierdzie, które nic nie kosztuje, ale później nie dadzą grosza temu, kto jęczy w biedzie. A zatem czemu służą pozostałe cnoty? Królestwo Boże nie wie, co z nimi zrobić. **(św. Bazyle)**

- Godność bez nauki na nic się nie przyda, nauka bez cnoty jest szkodliwa. **(św. Bernard)**
- Grzeczność jest siostrą miłości. **(św. Franciszek Salezy)**
- Oszczędzanie jest cnotą dlatego, że to, co ktoś marnuje, zabiera dla ubogich. **(bł. Giuseppe Balfido)**
- Zabierz życzliwość a zabierzesz światu słońce i uczynisz stosunki między ludźmi nie do zniesienia.
- Przyjmujcie Chrystusa do swoich stołów, abyście mogli być przez Niego przyjęci na wieczne uczty. Udzielajcie teraz wędrownemu Chrystusowi gościny, aby was na sądzie nie uważał jakby za wędrowców, lecz jako swoich przyjął do królestwa. **(św. Grzegorz I Wielki)**
- Historia uczy, że we wszystkich czasach kochano cnotę i zawsze szanowano tych, którzy ją praktykowali.
- Od młodości uprawiajcie się w cnotie, ponieważ oczekiwanie, na oddanie się Bogu w wieku dojrzałym, jest związane z wielkim niebezpieczeństwem wiecznego zatracenia.
- Pierwszą cnotą młodego człowieka jest posłuszeństwo matce i ojcu.
- Uprzejmość w mowie, w działaniu, w uprzedzaniu zyskuje wszystko i wszystkich. **(św. Jan Bosko)**
- Cnoty przywracają nas wszystkich do owej pierwotnej i zdumiewającej piękności, która została stworzona na obraz i podobieństwo Boże.
- Jaka jest siła cnoty? Żyć w bezpieczeństwie, żadnemu nieszczęściu nie ulegać, być wyższym nad tych wszystkich, którzy nam źle czynią.
- Nie ma nic miłszego od cnoty, nic słodsze od skromności, nic bardziej upragnionego od świętości. **(św. Jan Chryzostom)**
- Gdy ktoś zwraca uwagę na nasze cnoty, jesteśmy weseli. Jeżeli zauważa wady, jesteśmy smutni. Obserwuję to u wielkiej liczby osób. **(św. Jan Maria Vianney)**

- Cnoty, które zdobywamy z trudem, są zwykle bardzo cenne, najwspanialsze i bardziej stabilne od tych, które nabyliśmy ze smakiem i łagodnością ducha. W czasie suszy, w trudnościach, w cierpieniu cnota zapuszcza swoje korzenie.
- Jak nie zamknięte wonności łatwo się ulatniają i tracą siłę zapachu, tak i dusza, jeśli nie będzie skupiona w jednym pożądaniu Boga, utraci żar i moc cnoty...
- Jeżeli w człowieku nie jaśnieją te cnoty, które chciałbyś widzieć, to nie będzie on mniej ceniony w oczach Boga – będzie ceniony również ze względu na to, o czym ty nie pomyślisz.
- Uczoność wkracza przez miłość, milczenie i umartwienie. Wielka uczoność jest umiejętnością milczenia i nie zwracania uwagi na słowa, czyny czy prowadzenie się innych. **(św. Jan od Krzyża)**
- Prostota nie ma w sobie nic, co byłoby przeciwne ostrożności, ani na odwrót. Prostota jest miłością, ostrożność myślą. Miłość się modli, inteligencja czuwa.
- Siła nie jest zuchwałością ani też pośpiechem, nie jest również obalaniem innych, aby dumnie utwierdzić siebie – jest cnotą chrześcijańską manifestacją wewnętrznej dyscypliny, opanowaniem zmysłów, poszanowaniem innych aż do ofiary z siebie.
- Siła podtrzymuje pokorę, ponieważ jest świadoma własnych ograniczeń i niedoskonałości, tworzy łagodność, prowadzi do posłuszeństwa – jest pewną szkołą silnych dusz.
- Uprzejmość jest gałęzią miłości. **(bł. Jan XXIII)**
- Cnota praktykowana w przeciwnościach jest mocniejsza i doskonalsza, a zatem miłsza Bogu. **(św. Joanna Franciszka de Chantal)**
- Niech twoja cnota nigdy nie będzie zbyt głośna.
- Prawdziwa cnota nie jest ani smutna, ani antypatyczna, ale kochana i wesoła.
- Przyzwoitość i skromność to młodsze siostry czystości. **(bł. Josemaria Escriva)**

- Cnota jest sprawnością umysłu dobrze ukształtowanego.
- Cnota siebie miłuje, a gardzi tym, co jej przeciwne.
- Nie jest obce cnotcie z własną szkodą kłaść kres nieszczęściom publicznym.
- Wielkoduszność gardzi zjednywaniem sobie choćby przez coś największego.
- Złoto starością się doświadcza, cnoty w podeszłym wieku się wzmagają, a nie maleją.
- Życzliwość nadaje godność uczynkowi. **(bł. Wincenty Kadłubek)**
- Bądź zwierciadłem cnoty, idąc śladami Ukrzyżowanego.
- Cnota doświadcza się w przeciwnościach.
- Cnoty zdobywamy trudnościami, łamiąc i niewołąc naszą słabość.
- Miłość i pokora są to dwa skrzydła, konieczne do lotu w krainę życia wiekuistego.
- Miłując cnoty, dojdiesz do tego, że złość w twojej duszy będzie zabita, a korzenie jej wyrwane.
- Nie ma miłości bez wiary, ani wiary bez nadziei. Są to trzy filary, podtrzymujące warownię naszej duszy. **(św. Katarzyna ze Sieny)**
- Wielkość zależy jedynie od wypełnienia cnót. **(św. Maksymilian M. Kolbe)**
- Grzeczność do wszystkiego się przyda. **(bł. Urszula Ledóchowska)**
- Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: z nich zaś największa jest miłość. **(św. Paweł, 1 Kor 13,13)**
- W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebny – to miejcie na myśli. **(św. Paweł, Flp 4, 8)**

- Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. **(św. Paweł, Ga 5, 22)**
- Miarą świętości są cnoty; która wierniej i żarliwiej służy Panu w umartwianiu, w pokorze, w czystości sumienia, ta będzie świętsza nad drugie. **(św. Teresa z Avili)**
- Cnota błyszczy w sposób naturalny; gdy już jej nie ma, zaraz to spostrzegam. **(św. Teresa z Lisieux)**
- Kiedy kobieta łączy w sobie, choćby niejakie wiadomości z wielu godnymi pochwałą cnotami, cenię to wyżej nad skarby Krezusa i piękność Heleny. **(św. Tomasz More)**
- Prawdziwa ofiara należy się jedynie prawdziwemu Bogu. **(św. Augustyn)**
- Jeżeli wykluczysz życzliwość z ludzkich stosunków, to tak jakbyś słońce usunął ze świata. Bez niej przecież współzycie ludzkie jest nie do pomyślenia.
- Ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość wypróbowaną cnotę, wypróbowana zaś cnota nadzieję?
- W Chrystusie bogactwem twoim jest skromność i czystość, a ozdobami – wiara, pobożność, miłosierdzie.
- Ludzie, o cnotę starajcie się, bo ona nawet z rozbitkiem utrzymuje się na fali.
- Oprócz cnoty wszystko, co się posiada, można wcześniej lub później utracić na rzecz kogoś innego; ona sama tylko nie da się wydrzeć posiadaczowi, lecz pozostaje jego trwałą własnością za życia i po śmierci.
- Wszyscy ludzie bez zastrzeżeń uważają wstrzemięźliwość za godną pochwałą, sprawiedliwość za godną polecenia, odwagę za godną podziwu, a roztropność za godną pozazdrosczenia. Cnoty te bowiem w wyższym jeszcze stopniu należą do natury duszy niż zdrowie do natury ciała. **(św. Bazyli Wielki)**

- Życzliwość zwykle wytrąca także miecz z ręki zagniewanego. **(św. Ambroży)**
- Miłość między cnotami jest tym, czym słońce między gwiazdami: nadaje im blasku i urody. **(św. Franciszek Salezy)**
- Chociaż niektórzy sądzą, że większą cnotą jest gardzić dostępną rozkoszą, ja jednak za bezpieczniejszą uważam wstrzemięźliwość, polegającą na tym, że się nie zna przedmiotu swoich zachcianek.
- Co innego jest mieć cnotę, a co innego podobieństwo cnoty; co innego jest iść za cieniem jakiejś rzeczy, a co innego za prawdą.
- Jeśli wykazujemy duszę czystą i wolną i po zdeptaniu wszelkich namiętności staramy się wzbogacić jedynie w cnoty, wtedy usiłujemy iść wąską drogą.
- Zawsze wierniejsze i wdzięczniejsze jest posłuszeństwo okazywane z miłości niż ze strachu. **(św. Hieronim)**
- Cnotami męstwa są pokój i uległość, a jego wadami – porywczość i upór. Cnotą miłości jest czystość, jej wadą bezwstyd. Cnotą rozumu jest mądrość, jego wadą – głupota.
- Jeżeli jesteś pobożny i nie poczuwasz się do niczego, należy się cieszyć, nie dlatego, że się wydajesz takim, lecz że taki jesteś. **(św. Jan Chryzostom)**
- Ćwicz się w cnocie i nadziei – i choćby wiele cię to kosztowało, z miłości do Boga bądź wytrwały w swojej pracy dobrze spełnianej, z przekonaniem, że twój wysiłek nie jest bezużyteczny w oczach Pana.
- Dzięki życiu w pobożności nauczysz się praktykować cnoty odpowiadające twojej godności dziecka Bożego, chrześcijanina. – A obok tych cnót zdobędziesz całą tęczę wartości duchowych, które zdają się być małe, lecz są wielkie, są jak drogocenne, lśniące kamienie, które powinniśmy zbierać na drodze życia w służbie ludziom: prostota, radość, wierność, pokój, drobne wyrzeczenia, niezauważalne usługi, wierne spełnianie obowiązków, uprzejmość... by złożyć je u stóp Bożego Tronu.

- Bądźmy pobożni w ukryciu, nie w otoczeniu wielkiej pompy, sceny i aktorstwa.
- Kiedy mówisz o cnotach teologicznych, o wierze, o nadziei, o miłości, pomyśl, że są to cnoty bardziej do praktykowania niż do teoretyzowania. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Prostota jest cnotą, ale tylko do pewnego punktu. Nigdy nie powinno jej zabraknąć roztropności. **(bł. Ojciec Pio)**
- Trzeba być wasz fundament duchowy zakładały nie na samej tylko modlitwie i bogomyślności. Bez usilnego starania się o cnoty, bez ciągłego ćwiczenia się w nich, pozostaniecie zawsze duchowymi karłami.
- Jest wielką cnotą poważanie wszystkich tych, którzy są mądrzejsi od nas. **(św. Teresa z Avili)**

